

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13446/2025
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Јоксимовић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Весна Јовановић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по тужби и заштите од узнемиравања права својине по противтужби, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2162/21 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2162/21 од 31.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2162/21 од 31.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 590/20 од 03.03.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац по основу одржаја постао власник дела кп. бр. .../... у површини од 0.07.80 ha, који део се налази на источној страни кп. бр. .../..., и то у мерама и границама наведеним у изреци, све уписано у ЛН ... КО ..., што је тужени дужан признати и дозволити да се тужилац укњижи као власник наведене непокретности у катастру и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев противтужиоца којим је тражио да се утврди да га је противтужени неосновано узнемиравао у праву својине на кп. бр. .../..., њива четврте класе у површини од 0.21.15 ha КО ..., на тај начин што је дана 01.02.2020. године без питања и сагласности противтужиоца уз изричито упозорење противтужиоцеве ванбрачне супруге да то не учини, узорао део противтужиоцеве кп. бр. .../... у површини од 0.07.80 ha, који део се налази на истој страни кп. бр. .../..., у мерама и границама наведеним у ставу другом изреке, те да се противтуженом наложи да одмах престане са даљим или сличним узнемиравањем противтужиоца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступак у износу од 61.150,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2162/21 од 31.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, али и због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, како то произлази из навода његове ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву за утврђење права својине по основу ванредног одржаја одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге, а део ревизијских навода којима се оспорава утврђено чињенично стање и закључак о савесности не може бити дозвољен ревизији разлог на основу члана 407. став 2. ЗПП. Осим тога, ово питање је довољено расправљено у судској пракси, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Указивањем у ревизији на погрешну оцену доказа, тужени-противтужилац истиче битну повреду одредба парничног поступка из члана 371. став 1. Закона о парничном поступку, која по члану 404. став 1. ЗПП не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

С обзиром на изнето, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 05.11.2019. године, а противтужба 11.02.2020 динара. Вредност предмета спора по тужби је 30.000,00 динара, а по противтужби 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић